

CXVII.

Forflag til Lov

angaaende

en Forandring og tildeels Forhøielse i Henseende til de ved Forordningerne af 12te September 1792 og 8de Februar 1810 paabudne Afgifter af Arv, saavel som Op-
høvelse af den ved sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Fæste- og Arve-
fæstesteder saa og af de i D. L. 5—2—75 ommeldte Forlovspege.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget den 19de Decbr. 1860.)

§ 1.

Den Arv i Almindelighed ifølge Forordningen af 8de Februar 1810 — jfr. den ved Rentekammerplacat af 18de August 1812 be-
kjendtgjorte allerhøieste Resolution af 12te næst-
forhen — paahvilende Afgift af $\frac{1}{2}$ Procent
forhøies til 1 Procent.

Den Afgift, der ifølge Forordningen 12te
September 1792 § 1 endvidere paahviler Arv,
som tilfalder Andre end Arveladerens Egte-
fælle, Livsarvinger m. m., bliver at udrede af
al Arv, der tilfalder Sødsfende og disses Afkom,
uden Hensyn til om disse arve alene eller tillige-
med den ene af Forældrene, men nedsættes for
den nævnte Arveklasse fra 4 til 3 pCt.

Derimod forhøies Arveafgiften fra 4 til
6 pCt. med Hensyn til den Arv, der tilfalder
fjernere Beslægtede end Sødsfende og disses
Børn eller Fremmede.

§ 2.

3 det Hele bliver saaledes at erlægge i Af-
gift:

- 1) af Arv, der tilfalder Egtfæller, Livs-
arvinger eller Forældre, 1 pCt.
- 2) af Arv, der tilfalder Sødsfende eller
disses Børn (1ste Sidelinie), 4 pCt.,
og
- 3) af Arv, der tilfalder fjernere Beslægtede
eller Ikke-Beslægtede, 7 pCt.

§ 3.

Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft
den 1ste April 1862. De ere ikke anvendelige
paa de da endnu ikke berigtigede Afgifter af
Arv, der er falden før den Tid.